

JÓ HÍR

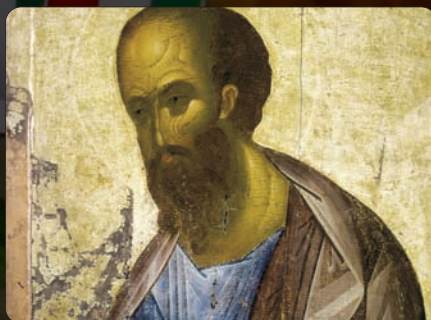
V. évfolyam, 7. szám
2008. augusztus 6., szerda
Ára: 174 Ft

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Az elmúlt hónap
eseményei

„a mi szívünket is
megvilágosította”

„Isten szólt!
- MIT szólsz hozzá?”

A mennyek országa hasonló a mustármaghoz,
amelyet a földműves elültet földjébe.
(Mt 13,31-35)

TARTALOM:

Szent István királyról	3
Visszatekintő	4-6
<i>Kvanduk Frigyes</i> „a mi szívünket is megvilágosította”	7-8
<i>Gulner János</i> Aki téged, Szent Szűz, a mennybe felvett	8-9
<i>Haider Márta</i> A szimbólumok szerelme	9-10
<i>Fazekas Orsolya</i> Fiatalok és az Egyház	11-12
<i>Káplár Mátyás</i> Magyar Sydney	12
„Isten szólt! - MIT szólsz hozzá?”	13-14
<i>Pécsi Debora nővér</i> és <i>Porga Ferenc polgármester</i> Szemenyei Mihály Emlékév Regőlyben	15-16
<i>Dr. Schmidt Pál</i> Mindennapi kenyerünket...	16-17
Közlemények	18-19

Szent István királyról

Nota: Regnorum Domina etc.

(Eredeti szövegváltozat)

Ah! hol vagy Magyarok tündöklő Tsillagja,
ki voltál valaha Országunk Istápjá.

Hol vagy István király? téged Magyar kíván,
Gyászos öltözetben te előtted sírván.

Rólad emlékeztén tsordulnak könnyvei,
búval harmatoznak szomorú mezzej,
lankadnak szüntelen Vitézlő kezej,
nem szünnék iszonyú sírástúl szemej.

Virágos kert vala híres Pannónia,
mely öntöze hiven Szűz MÁRIA.

Kátholika hitnek bő volt szép virágja,
bé homályosodott örvendetes Napja.

Áh! melly nagy változás minden féle Vallás,
már meg szaporodott sok Lelki kár-vallás,
mint rósát a hiveség ugy a Pannoniát
rontya eretnkség fonnyaszttya Virágát.

Kertésze e kertnek István király vala,
termesztője ennek ő véle meg hala,

Ennek életében élt a Magyar Ország,
ő halála után lett holt eleven ág.

Előtted könyörgünk bús Magyar fiaid,
hozzád folyamodunk árva maradékid,

Tekénts István király szomorú hazadra,
fordétsd szemeidet régi Országodra.

Remenségünk vagy on benned, s – Máriában,
mint Magyar hazánk(na)k hiv Királynéjában,

Még éltedben ennek minket ajánlottál,
és sz: Koronával együtt föl áldoztál.

Te hozzád Mária Sz. István Királlyal,
Keresztfán érettünk szenvedő Fiaddal,

Árva Magyar Ország sírva fohászkodik,
néked mint Anyánk(na)k így Panaszkodik.

Dőry kéziratos Énekeskönyv átirata (1763.)

Negyvenéves papi jubileum Tevelen

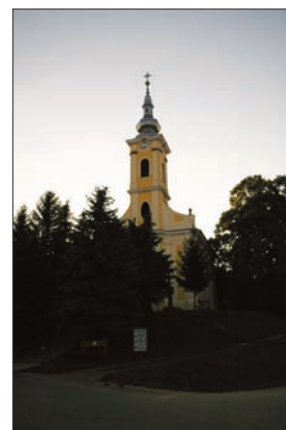
Papi szolgálatának 40. évfordulójához érkezett *Simon János* teveli plébános, aki ez alkalomból hálaadó szentmisét mutatott be. Az ünnepélyes szertartáson részt vett Mayer Mihály megyéspüspök, a paptársak, valamint a község előljárói. Az 1790-ben épült késő barokk stílusú templomban megtartott szentmise elején a hittanosok énekszóval, versekkel köszöntötték plébánosukat. A kijáratnál osztott szentképen Simon János atya papi jelmondata szerepel: „*Magadnak teremtettél Uram: Nyugtalan a mi szívünk, míg benned meg nem nyugszik.*” (Szent Ágoston)

Simon János Szekszárdon született 1945-ben. Pappá 1968-ban szentelték. Szolgálati helyei: 1968 Görcsöny, 1970 Ozora, 1972 Sásd, 1974 Berkesd, 1976 Pálfa, 1987 Gyöng és 2000-től Tevel. 2000 óta tiszteletbeli esperes a Pécsei Egyházmegye szekszárdi kerületében. •

Újjáépült

Újjáépült a bonyhádvarasdi Szent Jakab templom tornya. Az új külsőbe öltöztetett templom ünnepélyes megáldása és a hálaadó szentmise július 27-én délelőtt 10 órakor volt. Bonyhádvarasd első nádtetős fatemploma helyett emelték a római katolikus hívek a Szent Jakab tiszteletére felszentelt templomot 1793-ban, késő barokk stílusban. •

Nagyszülők búcsúnapja

Nagyszülők búcsúnapját tartották a keszűi templomban Szent Anna ünnepén, július 26-án este 6 órakor. A templomot 1781-ben építtette a Pécsi Papnevelő Intézet uradalma Szent Anna tiszteletére. •

Kirándulás a Parlamentbe és az esztergomi bazilikába

2008. június 7-én reggel fél 7-kor kicsik, nagyok, felnőttek egyaránt izgalommal várták a kirándulást. Nagyon megörültünk, mikor kis késéssel megérkezett a buszunk, és elindulhattunk a budapesti Parlamentbe, ahol Hírt Ferenc vendégei voltunk. Az utazási idő hamar letelt, mert sokat beszélgettünk és nevtünk. Mikor megérkeztünk Budapestre, hamar leszálltunk és a Kossuth-tér környékén sétáltunk. A séta után visszamentünk a Parlament elé, ahol már várt minket az idegenvezető. Az idegenvezető sok érdekes dolgot mesélt nekünk a Parlament történetéről, és megcsodáltuk a koronázási jelvényeket és az üléstermet. Mikor kijöttünk mentünk is a buszhoz, és elindultunk Esztergom felé. Mikor megérkeztünk a bazilika elé, csodás látvány tárult elénk, s mikor beléptünk az épületbe, még csodásabb látványban volt részünk, olyan érzés fogta el az embert,

mintha Isten szólt volna hozzánk és ölelte át a két karjával. A Bazilikán belül megnéztük a Bakócz-kápolnát és a kincstárat. Bár a kupolába nem tudtunk felmenni az esős idő miatt, de helyette részt vettünk egy pompás esküvői szertartáson, ahol két fiatal fogadott örök hűséget egymásnak. Mikor a szertartás véget ért, mi is kimentünk a bazilikából, és elindultunk Pincehely felé. Késő este értünk haza, de ez a kirándulás egy életre szóló élmény volt mindenkinek.

Köszönet Kajtárné Tiborcz Mária hitoktatónak és Hírt Ferencnek, akik lehetővé tették számunkra ezt a kirándulást és a vele járó élményt. •

Németh Balázs TANULÓ

Beszámoló a pécsi Székesegyházi Plébánia hittanosainak táborozásáról

Apüspökszentlászlói plébániaházban 2008. június 23-27-ig 28 székesegyházi hittanos gyermek vett részt nyári táborozáson. A tábor keretprogramjának címe: „Dávid útja a trónig” volt.

A gyerekek 5 napon keresztül a Biblia segítségével megismerkedtek Dávid életútjával a kiválasztásától a trónra kerüléséig. Minket is „királyi útra” választott ki Isten, melyen az Ő dicsőséges trónusához akar vezetni. Felnőtt „tartományvezetők” segítségével lépésről lépésre haladtunk előre „Shalom” országban. A különböző foglalkozásokon megtapasztaltuk azt, hogy ami Dávid életében megvalósult, a mi életünkre is vonatkozik. Esténként táborúttal mellett értékeltük a csoportokat, akik nagy lelkesé-

déssel oldották meg a változatos feladatokat: ügyességi, szellemi erőpróbák, versenyeken, drámajátékok előadásában, túrákon kiválóan szerepelt a 4 „tartomány”. Utolsó nap, Szent László ünnepén pedig örömmel vettünk részt a ministráns találkozó programjain.

A tábor támogatásáért köszönetet mondunk Mayer Mihály megyéspüspök úrnak, Garadnay Balázs ált. helynök úrnak, a Pécsi Jótékony Nőegyletnek, a Katolikus Caritas pécsi csoportjának és a Schuller Eh Klar KFT-nek. •

*Farkas Zita, Kiss Tamás,
Tihanyi Józsefné és Zubánné Szélig Klára*

HITOKTATÓK

Autószentelés Görcsönyben

Hatodik alkalommal került sor a Szent Kristóf-napi autószentelésre a településen. Ezúttal is szép számmal gyűltek össze a járművek a római katolikus templom előtt, hogy a 11 órakor kezdődő mise után megtarthassák a ceremóniát, amelyet a Magyar Autóklub Dél-dunán-

túli Szervezete és az önkormányzat bonyolított le. Hasonlóképpen Pécsszabolcson ugyancsak Szent Kristóf közbenjárását kérte *Kövesi Ferenc atya*, majd megáldotta a járműveket. •

El nem hagyom...

2008. június 7-én, *Bodor Kornél atya* simontornyai Házasság Hétvégés közössége megújította házassági esküjét, mely által még közelebb kerültek egymáshoz a hitvestársak. Megható volt újra egymás szemébe mondani: hogy szeretem, el nem hagyom semmiféle bajában, Isten engem úgy segélyen! Sajnos a csoport nem minden párja tudott részt venni a fogadalmi megújító szentmisén, mert nyaralni voltak a gyermekeikkel. •

Kajtárné Tiborcz Mária

Szent Iván búcsú

Július 22 - én vasárnap Nagykozáron horvát Szent Iván búcsút tartottak a helyi horvát kisebbségi önkormányzat és az egyházközség szervezésében. Délután 4 órai kezdettel horvát nyelvű szentmisét celebrált a meghívott *Csúzdi Illés atya*, olasz plébános, a horvát népeklést gerjani hívek kórusa segítette, akik népviseletben jöttek el Kozárra. A szentmise után tovább folyt az ünnep a helyi kultúrházban. •

Szentjánosbogár

Kaposulán tartották idén a Szentjánosbogár Gyermekek- és Ifjúsági Tábort. A közel 150 résztvevővel szervezett tábor rengeteg programmal, kirándulással szórakoztatta a kisebb-nagyobb „bogarakat”. Július 2-án ellátogattak Pécsre is, ahol megtekintették a Székesegyházat, majd rövid sétát tettek a belvárosban.

A Szentjánosbogarat Dunakeszin két plébánia több mint tíz családja hozta létre a 80-as évek második felében azzal a céllal, hogy saját gyermekeik részére tartalmas kapcsolódást nyújthassanak keresztény körülmények között az általuk szervezett gyerekklubban. A szülők egy kiadványt is létrehozottak a gyerekek számára, melyet ők írtak és terjesztettek is egyben. A klubot, a kisújságot - valamint az időközben létrejött énekkart is - Szentjánosbogárnak nevezték. Az újság ára pedig mindig 2 gombóc fagyival volt egyenlő.

1990-ben érkezett haza Kanadából A Szív című újság, melynek főszerkesztője, P. Sajgó Szabolcs SJ véletlen folytán megismerkedett a Szentjánosbogárral. Mivel a lapnak abban az időben nem volt gyerekrovata, Szabolcs atya „meghívta” erre a szerepre a dunakeszi kis újságot, amely így országosan is ismertté vált. A rovat célja volt, hogy közvetlen viszonyban álljon olvasóival, így aktív levelezést folytattak velük. A Szentjánosbogárnak akkora sikere lett, hogy 1991-ben egy nyári tábort is megszerveztek ezeknek a gyerekeknek Dunakeszin, melyen szép számmal meg is jelentek. A tábor is hatalmas sikert aratott, így évről évre újból meg kellett szervezni. De az egyre nagyobb népszerűség miatt az évek folyamán a jelentkezők létszáma is folyamatosan nőtt, így egy-két év után nem volt elég egy helyszín, és szinte minden évben egyre több táborra volt szükség. Eddig megközelítőleg 70 településen fordultunk már meg, egyes helyeken nem is egyszer. •

„a mi szívünket is megvilágosította”

(2Kor 4, 6b)

Koanduk Frigyes

Pál gyermekkorát nem ismerjük, azt azonban leveleiből kikövetkeztethetjük, hogy kitűnő vallási és világi nevelést kapott, amihez akkor is sok pénzre volt szükség. Valószínűleg szülei biztosították számára a tanulás feltételeit; gyermekként és fiatalemberként tehát nem kellett dolgoznia, a megélhetéséért küzdenie. Szülei egy felső-galileai faluból római fogolyként kerültek Tarsusba. Mindenesetre itt római polgárok lettek, hogy hogyan, azt nem lehet tudni. Valószínűsíthető, hogy egy római polgárjoggal rendelkező tarsusi ember vette meg Pál szüleit és miután felszabadította őket, természetesen római polgárokká váltak, amit Pál megörökölt.

Pál képzettségét mutatja, hogy sokszor idéz (*mintegy 90-szer*) a héber biblia görög fordításából, de ezen túlmenően is sokszor hivatkozik rá. Pál megjegyezte a bibliai szövegeket, mely egyrészt a család életmódjából következhetett, másrészt mert úgy érezte, hogy a Szentírás személyesen szól hozzá. Nem a múlt hangját, hanem a jelenét hallotta belőle.

Pál világi műveltségéről nemcsak görög nyelvtudása tanúskodik, hanem leveleinek érvelése, felépítettsége is. A pogányok apostola tehát alapos vallási és világi képzésben részesült. Tehette ezt azért is, mert a város, ahol nevelkedett, az ókor legkiemelkedőbb oktatási intézményével rendelkezett az első században Athén és Alexandria mellett. A tarsusi egyetem a sztoicizmus egyik fellegrája volt, ennek hatása alól Pál nem vonhatta ki magát, jóllehet ebben a gondolkodásban nem mélyedt el.

Pál, aki meg akart felelni mind a törvénynek, mind a pogány világ fel fogásának, éreznie kellett a kettő közötti feszültséget. Az ő számára kompromisszumra nem volt lehetőség; vagy a törvény szerint él, vagy szakít

vele, és teljesen pogányként él. Úgy döntött, Jeruzsálembe megy.

Az a Jeruzsálem, amit ő megismert, Nagy-Heródes műve volt, ami a Krisztus előtti 37-ben a rómaiak által elpusztított város helyén épült. Heródes biztonságos palotákat építtetett magának, párthíveinek pedig színházat és cirkuszt emeltetett. Az itt rendezett játékok pogány ünnepi játékok voltak

a kegyes zsidók nagy megbotránkolására. Heródes, hogy a kedvükre tegyen, átépíttette Salamon toldozott templomát.

A tarsusinak választania kellett az egymástól elkülönülő vallási irányzatok közül. A filippiekhez intézett leveléből tudjuk, hogy a farizeusokhoz csatlakozott (*Fil 3, 5*). Pap nem lehetett, mert Benjamin és nem Lévi törzsé-

ből származott, a szadduceusok gazdag családok köréből kerültek ki, és elkülönültek, különösen a köznéptől. Ha pedig azért jött Jeruzsálembe, hogy igazi vallási környezetben éljen, akkor erre a farizeusok rétege kínált lehetőséget. Ez a csoport új szociális és vallási tudatot (önértelmezést) kívánt hozni, melynek véghezvitelére a hatalmat gyakorlókkal is egyezkedtek. A szegények elismerését pedig azzal próbálták megnyerni, hogy tisztázni akarták a törvény követelményét a hétköznapiakban.

Pál csaknem húsz évig élt Jeruzsálemben farizeusként. Miután a keresztények száma növekedett, magukra vonták a farizeusok figyelmét, bár Gamaliel visszatartotta őket az ellenlépéstől „*mondom nektek, hagyjátok békén ezeket az embereket és engedjétek őket szabadon*” (ApCsel 5, 38). A tarzusi római polgár azonban nem értett egyet azzal az érveléssel, hogy az idő majd megoldja ezt a kérdést.

A farizeus Pál számára a mindennapi életet Mózes törvénye határozta meg. A történések jelen szakaszában a törvény aprólékos teljesítése volt a követelmény.

A Messiásnak ebben a folyamatban (jelenben) nem maradt hely. Az üdvörtörténet szempontjából ebben a látásmódban a jelen és a messiási jövő gyökeresen elvált egymástól.

Amikor az első keresztények Jézust Messiásnak nevezték az első pillanatban nem tudatosult bennük, hogy milyen ellentétbe kerültek a farizeusi törvényértelmezéssel. Számukra Jézus mivolta és a törvény tisztelete össze-

egyeztethető. Pál viszont a maga lényegre tapintó képességével átlátta, hogy Jeruzsálemben vagy-vagy helyzet alakult ki. Azzal az új tanítással, amit a keresztények állítottak, hogy az üdvösséghez a Jézusban való hit szükséges, gyakorlatilag tagadták, hogy a törvény önmagában üdvözít. Pál világosan látta, hogy a törvény és a Jézus személyéhez kapcsolódó Messiási hit életre-halálra menő küzdelem. Akik Jézus mellett döntöttek, lényegében elutasították a törvényt, akik a törvénynek voltak elkötelezve, nem azonosíthatták Jézust a Messiással. Pál számára nem volt kétséges, hogy melyik oldalon van a helye. A Farizeus a törvény tanulmányozására tette föl az életét, és senki, aki előtte tekintélynek számított, nem tett olyan kijelentést, hogy a törvény ideje lejárt. Ezért könnyörtelen és változatlan heveségű rosszindulattal üldözte a keresztényeket (Gal 1, 13). Pál magatartásának a felszínen túl volt egy nagyon fontos következménye: a két megváltó lehetőségének elutasítása. Amikor Pál meggyőződött, hogy Jézus a Messiás, azonnal háttal fordított a törvénynek.

Szent Pál sohasem beszél a maga megtéréséről leveleiben. Említi a tényt, a látomásokat és a szokottnál is izzóbban ír. A hit nagy titkát mondja ki: „*a mi szívünket is megvilágosította, hogy Isten dicsőségének ismerete (Jézus) Krisztus arcán felragyogjon nekünk*” (2Kor 4, 6). Amikor belátta, hogy Jézus valóban Isten Fia, hogy a megváltás megtörtént; amikor belátta, hogy Isten törvény nélkül üdvözíti azokat, akiket a törvény nem menthetett meg; amikor belátta, hogy

Isten nem üldöz és nem üldöztet: akkor Pál maga is üldözötté vált, hogy az üldözött és kivégzett Jézust hirdesse, akiben Isten magához emelte az elesett embert, minket erőtlenekeket. Isten azonban nem csak Pál rabbinikus értelmét világosította meg, hanem a szívét is megtöltötte azzal a szeretettel, amellyel Jézus adta magát zsidóért és pogányért. A megtért Pál utazott, dolgozott, vitatkozott és koldult, ha másoknak kellett a pénz. Várt, ha nem volt ott az idő, rohant, ha gyors segítségre volt szükség. Nyomon követték saját keresztény testvérei és rágalmazták. Szenvedett és megtanulta Urától, hogy valóságos szenvedést csak szenvedéssel lehet fölülmulni. Isten csodálatos erejét csak erőtlen eszköz bizonyíthatja. Beállítottságát a 2Tim 2, 9 fejezi ki hatalmas erővel: „*Jézus Krisztus feltámadt a halálból, ahogy evangéliumom hirdeti, amelyért meghurcoltak, sőt még mint valami gonosztevőt bilincsebe is vertek, de az Isten szava nincs megbilincselve*”. Olyan tanítást hirdet, amely Isten üdvösséget hozó erejét tartalmazza minden hívő számára (Róm 1, 16). Egynek tudja magát azzal, amit hirdet, és mégsem úgy közli, mint saját bölcsességét, hanem mint Isten szavát. Nála külön megvilágítást kap az Egyház misztériuma, amely abban áll, hogy a feltámadt Krisztus a Szentlélek közvetítésével a kereszttség révén testének tagjaivá teszi a hívőket, így az Egyház nem csak egy tan, jelen esetben az üdvösség hirdetője, hanem közvetítője, tevékeny alakítója is. •

Aki téged, Szent Szűz, a mennybe felvett

Gulner János

Székely László: „*Látomás a sírnál*” című versében írja: „*Szent Tamásról mondja el a monda – hogy szerepe messzi útra vonta. S mire megjött, elképedve hallja, hogy elpihent Jézus édesanyja.*”

Vélvén, hogy a sebzett szívre írt hoz, kivitték őt ama drága sírhoz. A kőlapot a sírról levették, hogy meglássák nagy halottuk testét. Ám mit látnak? Az üres sírboltban sok a virág, de a holttest hol van? Csoda, csoda! És árad az illat, mint mikor édenkapuk nyílnak. Súlytalan kis illat, alig lendül,

mégis üzenet a mennyből. De hová lett ő a boldogságos? Ő bizonyonnyal felment a Fiához. Egy perc és a szív mindent megértett, a szív ámult, imádott, nem kértett. János, pedig nem szokatlan nála, néz meredten, remeg orrcimpája. Már figyelik az apostoltársak: „*Nézzétek, ez valamit láthat!*” – s ő meg-

szólal: „Ó, mily szép a hold ma, milyen domború az ég sötét boltja! Ily látványra bizóást jöhet holtom, ő áll, ő áll a szín-arany holdon! Csillagokból van a koronája, ni a sárkány, hogy setteng utána, három csillag, kilenc, tizenkettő. Világcsoda! Angyaloktól szebb ő, s reánk néz, hogy derítsen, hevítsen. Ó mily nagyra tette Őt az Isten! Ámultában János földre térdelt. A többiek nem látták a szép jelt, mégis mind-mind e szavakból értve, áhíttal borultak térdre. Ahogyan halkan suttogták az Ávét, megzendült rá az egész tájék. Mint harangszó arany habot áraszt, mint lágy eső merev röögöt mállaszt. Íme árad a földön, égen, te is állj be a szent karba népem. Ez öblöget, gyógyít, emel téged, forró szívvel zengd az üdvözlégyet!”

Nyolcvan év felé botladozó öreg ember találkozott egy lelkipástorral falujukban. „Tanulták-e maguk azt édes öcsém – így kezdi – a papi tudományban, hogy Boldogasszony reggelén bele lehet látni a napba? Akinek tiszta a szeme, az meglátja a felkelő napban Máriát! A régi öregektől én így hallottam. S ez így is igaz! Csak az én szemem már tudja, olyan hamar köny-

nyedzik. Valamikor én is láttam. Az öreg sóhajtott, szeme most is könnyedzett az emlékezéstől. S íme a Biblia évében bizonyára sokan rátalálnak erre a szentírási helyre: „Nagy jel tűnt fel az égen: egy asszony, akinek öltözete volt a Nap, és lába alatt a Hold, és fején 12 csillagokból álló korona”!

Nagyboldogasszony ünnepén a mennybe felvett csillagsugáros Szűzanyára tekintünk, hozzá imádkozunk és énekeljük a szebbnél szebb Mária éneket. Boldogan emlékezünk arra, hogy az Isten legszebb, legmelegebb gondolata és leánya hazatért. Test szerint is fölvetetett az égbe. Egészen szép vagy én lelkem, és szeplőtelenem. Helye nem találtatott a földön, mert az Istennél járt és az Isten elvitte. Hová vitte? A mennyországba! De hol a mennyország? Ott van, hol a Krisztusban megtestesült és megdicsőült Isten van! Ez a Krisztus azonban nem csak a napkeleti bölcsek számára, de mindannyiunk számára s csak Anyjával együtt található! Ott van a mennyország, ahol a Szűzanya és az Úr Jézus van! Szent Fiának érdeméből királynéja mindazoknak, akik valaha is üd-

vözültek és üdvözülnek. Nélküle nincsen Krisztus, nincs kegyelemáradás, nincs üdvösség, nincs mennyország egyetlen ember számára sem. Akkor és azóta lett mennyországot látóvá, mióta „házába fogadta Máriát”. A napba öltözött és mennyekbe felvett Királyné fényében és melegében tudjuk megérteni és elfogadni a mennyország valóságát és szépségét. Ha tudni akarunk valamit a mennyországról, a Szűzanya fényéből áradó világosság-hoz kell szoktatni szemünket, ennél a melegenél kell felolvasztani fagyos szívünket!

Városi és falusi templomokban, búcsújáró kegyhelyeken, családokban és ifjúsági találkozókon, öregek otthonában, örömben és szenvedésben Nagyboldogasszony ünnepén milliók veszik kezükbe a rózsafüzért, és mély hittel és szeretettel imádkozzák és énekl:

*Nagyboldogasszony szólj miértünk,
Ha fáklyaként ellobbanunk,
S ha illatos nyomodba lépünk,
Te légy vezérlő csillagunk!*
(Tűz Tamás) •

A szimbólumok szerelmese

Beszélgetés Dr. Dávid Katalin művészettörténésszel

Haider Márta

Dávid Katalin a Szépművészeti Múzeum tudományos munkatársaként dolgozott, 1951-65 a Művészettörténeti Dokumentációs Központ, majd az Egyházi Gyűjtemények Szakfelügyeletének vezetője volt. 1978-tól a Pázmány Péter Hittudományi Akadémián ikonográfiát és tipológiát tanított. A Magyar Művészeti Akadémia tagja.

Díjai: Móra Ferenc Emlékérem, „Pro ecclesia et pontifice” szentszéki kereszt (1993), Magyar Köztársaság Érdemrendje tisztikeresztje (1993), Széchenyi-díj (1995), Magyar Örökség-díj (1997), Stephanus-díj (2003), Szent Adalbert-díj (2004).

Főbb művei: Courbet (1953), Van Gogh (1957), Van Gogh levelei (1964), Két kor-szak határán (1965), Chagall (1966), Pannonhalma (1968), Massaccio (1972), Moore (1973), Csanád vármegye középkori topográfijának rekonstrukciója (1974), Adatok Zala vármegye középkori művelődéstörténetéhez (1976), Magyar-lengyel barátság ezer éve (1978), Egyházi gyűjtemények kincsei (1981), Adatok a Mária-tipológiához (1995), A megváltás tipológiája (1996), A teremtett világ misztériumai. Bibliai jelképek kézikönyve (2002), Róma (2006), A szép teológiája (2006), Kereszténység és kultúra (2006), Mózes (2006).

A Professzor Asszony életében, munkájában meghatározó szerepet játszik a Biblia.

Én még ahhoz a generációhoz tartozom, ahol egy katolikus családban született gyermek a Biblia ismeretét az anyatejjel együtt szívta magába. A gyermekemet is a Biblia ismeretére neveltem. Régen természetes volt, hogy ha a gyermek megszületett, akkor a családi Bibliába bejegyezték a nevét. Azt hiszem, hogy ennek az ősi gyökere oda nyúlik vissza, hogy az élet könyvébe, amely az égbe vezet, írják be a gyermeket. De lehet, hogy ezzel a beírással anyakönyvelték a család számára az új jövevényt. Mi tízen voltunk testvérek, és esténként édesapánk felolvasott a Bibliából, amikor már nagyobbak voltunk, akkor megtiszteltetésnek számított, ha valamelyik gyerek olvas-

hatta fel az arra a napra rendelt olvasmányt a Szentírásból. Persze abból, hogy katolikus módon nevelkedtem, még nem következett, hogy a munkám is a Bibliához kapcsolódjon.

Professzor Asszony a szakrális szimbólumok világát kutatja. Miért döntött e terület mellett?

A szegedi egyetemen tanultam művészettörténetet, és egy nagyon kedves unokabátyám, Barcsay Jenő festő- és grafikusművész 1947-ben elvitt Lyka Károly művészettörténészhez, aki azt mondta nekem: Tudja, kedves Katalin, én úgy látom, hogy maguk az elkövetkezendő években nem utazhatnak. Márpedig akkor még a magyar művészettörténetet sem fogják tudni megírni, mert ahhoz is látni kell, szembesülni kell Európa művészetével. Akkor én ott elhatároztam, hogy a szakmámon belül olyan területet választok, amihez nem kell a művekkel szemben állnom, hanem a reprodukció is jó. Ez az ikonográfia, amely a képeken ábrázolt dolgokat magyarázza meg. S ezen belül természetesen a neveltetéséből adódóan a szakrális ikonográfiát választottam.

Ez egy nagy és gyönyörű terület. Lehatároltam azt is, hogy a korai anyaggal foglalkozom. De ezen belül van két olyan rész, amely a Bibliához kötődik. Az egyik a Bibliától interpretált szimbólumok világa, tehát milyen szimbólumok szerepelnek a Szentírásban, és ezeket a Biblia hogyan értelmezi. A teremtett világ misztériuma című könyvemben ezzel foglalkoztam. Ez az egyik fő témám, mert a szimbólumoknak amúgy is szerelmese vagyok, küzdök a szimbólumok felélesztéséért. A Bibliakutatás az Ó- és Újszövetséget egyaránt az isteni kinyilatkoztatás történetének tekinti. Viszont a Biblia létrehozott egy speciális

képzőművészeti műfajt, a tipológiát. Ez egy kutatási módszer volt, amely úgy tekinti az Ószövetséget, mint amely előképe az Újszövetségnek. Tehát az Ószövetségben szereplő személyek, események megelőlegezik az újszövetségi történéseket, az Ószövetség kinyilatkoztatásai beletorkollanak az Újszövetségbe, előképei annak. Ma a tipológia ahhoz ad segítséget, hogy elmélkedhessünk a megváltásról. Ha ezt tesszük, akkor hihetetlenül meggazdagodunk gondolkodásban, lélemben, egész életminőségünkben. A szimbólumok rendszere a mi belső világunkhoz, a szakralitásunkhoz vezet út.

Professzor Asszonynak kedves szakterülete a Szűzanya tipológiája is.

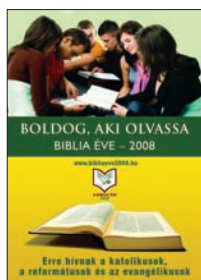
Most írtam egy könyvet, amelyben a Szűz Mária tipológiát, a hozzá kapcsolódó ószövetségi előképeket vizsgálom. Máriának a Napba öltözött asszony az egyik legcsodálatosabb, legfenségesebb megfogalmazása. A Jelenések könyvében olvasunk az aszszonyról, akinek öltözete a nap, fején 12 csillagból álló korona, lába alatt a hold. (Jel12,1). Nagy Szent Leó pápa ezt már Mária analógiájának tartotta, az asszony gyermekét pedig Krisztusnak. Gyönyörű képzőművészeti ábrázolásai vannak ennek, az egyik leg szebb Csíksomlyó Máriája.

Melyek a Professzor Asszony legkedvesebb bibliai olvasmányai?

Több ilyen könyv van. Csak egy párat említenék. A Prédikátor könyve olyan a számomra, mint a legcsodálatosabb szürrealista látomás. Olvasók figyelmébe ajánlom a 12. fejezet 1-8. verseit. Nézzük csak pár sorát: „*amikor bezárják a külső kapukat, és halkabbá válik a malom zaja; amikor elcsitul a madarak hangja, és minden elhallgat; amikor félnek*

a magaslatoktól, és ijedten járnak az úton; ...mielőtt elszakad az ezüstkötél, megreped az arany gyertyatartó, megpattan a forrásnál a korsó, s összetörik a kúton a kerék; és a por visszatér a földbe, ahonnan jött, az éltető lehelet meg az Istenhez, aki adta.”

De nagyon szeretem a nyolc boldogságról szóló részt Máténál. Kedves jelenetem az is, amit minden embernek vizsgálatul ismernie kellene, amikor Máté leírja az utolsó ítélet Krisztusát (Mt 25,31-40). Ott remegünk, amikor jön a bíró, és várjuk, hogy beenged-e a boldogságba vagy kutaszít. S mit mond a bíró? Allj a jobbomra, mert enni adtál az éhezőnek, inni a szomjazónak, felöltöztetted a ruhátlant, ápoltad a beteget. Csupa olyan dolgot mond, amit minden ember meg tud tenni. Ki az, aki nem adott legalább egyszer az életében egy darab kenyeret egy éhezőnek? Így leegyszerűsödik az üdvösségünk, a mennyországba való bejutásunk, mert a szeretet nem érzelmi dolog, hanem azt jelenti, hogy jót akarok a másoknak. A Máténál megfogalmazott irgalmasság az igazi szeretet. Örülök, hogy ennek a könyvnek Biblia a neve, mert azt a jelenti: könyv. Számomra Ő az élet könyve, a mindenség könyve. Egy olyan könyv, amit Isten írt a számunkra, mélységesen hiszek abban, hogy ez egy sugalmazott könyv. Senki sem lehet művelt Európában, aki nem ismeri a Bibliát, hiszen ez az a könyv, amely abszolút biztos alapját adja az európai kultúrának. Gondolkodni, élni csak a Biblia útmutatása szerint lehet, mert ez a könyv az elmúlt kétezer évben a géneinkbe íródott, beépült az életünkbe. A Biblia gyönyörű vigasztaló jövőképet ad nekünk: nemcsak arra tanít, hogy az embernek joga az élet, hanem az örökélet távlatát nyitja meg előttünk. •

www.bibliaeve2008.hu

Fiatalok és az Egyház

Fazekas Orsolya

Idén 27. alkalommal került megrendezésre a Máriagyúdi Ifjúsági Találkozó, melynek évtizedes hagyományát magunk mögött látva azt gondolhatnánk, hogy aki számít, az úgyis tudja, eljön, részt vesz ezen az alkalmon. Talán nem is sejtjük, milyen előkészítő munka zajlott a háttérben, milyen nehéz volt megszólítani, meghívni ismét a fiatalokat. A hívó szót nem mindig hallják meg a megszólítottak. A katolikus egyház missziós lehetőségeiről, eszközeiről, a fiatalok pasztorációjáról beszélgettem Máriagyúdon Nobilis Márió atyával, az Országos Lelkipásztori Intézet igazgatójával.

Számos és hosszú készüllet előzte meg ezt a találkozót, melynek nyitó szentmiséjét celebrálta az atya. Ön szerint mik azok az elsődleges szempontok, melyeket figyelembe kell venni egy találkozó szervezésékor?

Először is el kell dönteni milyen típusú találkozót és kiknek szervezünk. Nem mindegy, hogy a legszűkebb körből szervezünk, vagy tágítjuk ezt a kört és egy szélesebb réteget kívánunk megszólítani. Lehet például missziós jellegű találkozót szervezni. Ezt egészen másképp kell meghirdetni, mint egy bensőséges, saját közösségünk számára készülő találkozót. Ehhez már feltétlen szükséges a személyes megszólításon túl az internet adta lehetőségek kihasználása is.

Amennyiben a tág kört kívánjuk megszólítani, számolni kell azzal, hogy az alapokról kell kezdeni, mindent el kell magyarázni, hiszen nem biztos, hogy tisztában vannak egy találkozó, egy lelkigyakorlat mibenlétével, menetével.

Azt elmondhatjuk, hogy nincs olyan épkézláb fiatal, akire ne lenne hatással akár egy bensőséges lelkigyakorlat, akár egy missziós találkozó. A kérdés igazából az, hogy mennyire maradandó a hatás.

Hogyan látja, a fiatalok mennyire nyitottak az egyház által igénybe vett modern eszközökre?

Ha valamit, akkor ezt észreveszik a fiatalok. Akkor figyelnek fel az egyházra, ha ezeken a csatornákon érik az információk. Tehát nyitottak, de nem csak az adott médiumról van szó, hanem a megfogalmazásról is. Hiába tesz fel a YouTube-ra egy videót, amiben egy prédikáció van, elmegy mellette.

Úgy kell alakítani a külalakot, a nyelvezetet, hogy befelé és kifelé is működjön. Legyen megkapó és hiteles. A felhasznált csatorna is fontos, és ugyanilyen fontos mellette a nyelvezet, hiszen nem mindenki ismeri az egyházi kifejezéseket.

Mennyiben tud egy ilyen találkozó úgy megfogni kívülálló embereket, hogy ez a későbbiekben is magvetésnek bizonyul?

A találkozó akkor ér valamit, ha közösségek hordozzák. A szervezést is közösségeknek kell végezni, illetve a közösségek felé kell irányítani a megszólítottakat. Nagy az esély arra, hogy egy hónapon belül, egy másik élmény ugyanilyen hatalmas impressziót ad és elviszi más irányba. Egy közösségi

munka állandó hálóján kell nyugodnia egy ilyen találkozónak. Ha valóban él a közösség, akkor kitermeli a találkozó spiritualitását, lelkét.

Ez az ifjúsági találkozó milyen mondanót hordoz?

Mondhatni, hogy idén könnyű a dolgunk, mert egyetemes témánk van a magyar egyházban, a Szentírás éve van. Egy ötletes címmel ehhez kapcsolódhatunk és lehet ennek egy egyetemes vektora. Sőt elkezdődött a Szent Pál év is, ez is adhat egy vezérfonalat. Ennek a találkozónak a mottója: Isten szólt, mit szólsz hozzá? Ez arra fókuszál, hogy engem személyesen szólít meg Isten szava. El kell szakadnunk attól, hogy mikor a Szentírást olvassuk, akkor csak egy könyvről gondolkodjunk, hanem látnunk kell, hogy egy életmódot állít elénk. El kell gondolkodnunk, hogy egy szentgyónás, szentmise után te most merre folytatod az életed. Picit másképp cselekszel-e mint előtte? Valójában minden lelkigyakorlatnak, tábornak, találkozónak ez irányba kellene mennie.

A találkozó sikeréhez, eredményességéhez egymás megértéséhez szükséges, hogy oda is figyeljünk embertársainkra.

Egy találkozó – miután sok embert hívnak össze – mindig olyan kell, hogy legyen, hogy több kaput hagyjon nyitva. Egy irányba haladunk az előadásokkal, beszélgetésekkel, de mindig lesznek olyanok, akiket valami mellékes dolog szólít meg. Ez nem baj. A lényeg a közös irány. •

LINKAJÁNLO

www.kimiroda.hu

www.72ora.hu

www.lesz.info.hu

Magyar Sydney

2008. júl. 17-20.

Káplár Máttyás

II. János Pál pápa, aki nagyon nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy megszólítsa az egyházban élő fiatalokat, útjára indította az ifjúsági világtalálkozók sorozatát. Ezeken a rendezvényeken több százezer fiatal ünnepel együtt a mindenkori Szentatyával, együtt örülve Istennek és annak a szeretetnek, amely Krisztusban összekapcsol bennünket.

Az idei évben tőlünk nagyon távoli vidéken Ausztráliában, Sydneyben került megrendezésre ez a fesztivál. Sajnos nagyon kevés magyar fiatalnak adatott meg, hogy személyesen részt vegyen a találkozón, de a MKPK (*Magyar Katolikus Püspöki Kar*) Ifjúsági Bizottsága és a Katolikus Ifjúsági Mozgalom szervezésében Egerben tölthettünk el együtt néhány napot közösen a Sydneyben megtartott világtalálkozóval párhuzamosan. Az Eger városát megtöltő mintegy 2000 fiatallal együtt örülhettünk a találkozásnak, hallgathattuk azon püspökeink tanítását, akik közül sokan fontosnak érezték, hogy jelenlétükkel hozzájáruljanak az egyház egységének és a fiatalok mellett való kiállásának kifejezéséhez. A kapott taní-

tásokat, műhely-munkák során, kiscsoportos beszélgetésekben mélyíthettük el, majd közösen ünnepeltük mindennap a szentmisét a jelenlévő püspökökkel, papokkal. Nagy fájdalom volt a pécsi egyházmegyéből érkezett 50 fős csoportnak, hogy a találkozón az egyházmegye egyetlen papja sem vett részt, így a közel száz pap koncelebrációjában bemutatott szentmiséken kicsit úgy éreztük magunkat, mint a pásztor nélküli juhok.

A lelki programokon túl a fesztivál során lehetőség nyílt sportolásra, a liturgikus táncok tanulására, különféle együttesek, zenészek koncertjein való részvételre, egyéni beszélgetésre, új ismeretségek, barátságok kialakítására. Az ilyen alkalmak megmutatták számunkra, hogy keresztény fiatalnak lenni azt jelenti, hogy mindazt, amit Isten nekünk ajándékozott egymáson keresztül örömmel használhatjuk fel arra, hogy a mennyek országa láthatóan jelenjen meg ott, ahol mi együtt vagyunk.

A találkozó utolsó napján éjszaka a kitartóak élő közvetítést láthattak Sydneyből a világtalálkozó záró szentmiséjéről, másnap, vasárnap pedig Erdő Péter bíborossal ünnepeltük az eucharisziát, amely egyben az egri találkozó záró eseménye is volt. A szentmise után a bazilika előtti téren bíboros úr kihirdette a következő Világifjúsági Találkozó színhelyét, amelyet 2011-ben Madridban. Ezután közös énekléssel és a hatalmas, földgömb alakú labda körbeadásával váltunk el egymástól. Reményeink szerint 2009-ben a pécsi egyházmegye ad otthont egy hasonló ifjúsági fesztiválnak Magyarországon.

„Isten szólt! - MIT szólsz hozzá?”

Komáromi Csaba

Sarlós Boldogasszony ünnepén az egész országból fiatalok százaai zárandokoltak (*gyalogosan, kocsival vagy busszal*) a pécsi egyházmegye ősi Mária-kegyhelyére, Máriagyúdre, ahol 27. alkalommal rendeztek ifjúsági találkozót. A háromnapos összejövetel záró szentmiséjén több mint ötszázan vettek részt.

A közös ünneplésben nagy szerepük volt az önkénteseknek, akik már a találkozó előtti napokban berendezték a helyszíneket próbáltak ráhangolódni a közös szolgálatra. A zenei szolgálatot vállalók is hosszas próbákkal készültek az összejövetelre. A zárandokok a plébánián, a Domus Mariae-ban, illetve annak udvarán a felállított sátrakban kaptak helyet. Sokan az árkádok alatt töltötték az éjszakát; ez a szokás az ifjú zárandokok körében az első találkozók óta létezik.

Idén az első gyalogos zárandokok Csóka János pálos szerzetes vezetésével Pécsről érkeztek. Varga Adrienn a Domus Mariae házasszonya – aki az egész találkozó ideje alatt fáradhatatlanul segítette a szervezők munkáját – az újonnan érkező zárandokokot frissen kisütött zárandokbatyúval fogadta, melyben egy szentírási idézet volt elrejtve. Az esti szentmisén már látszott, hogy népes közösség lesz jelen a találkozón. A nyitó szentmisét az Országos Lelkipásztori Intézet igaz-

gatója, Nobilis Márió püspöki tanácsos celebrálta. Prédikációja, amelyben Szentírás-olvasási szokásaink zsákutcáit elemzte, sokak számára emlékezetes marad.

Az első este témája a kiengesztelődés volt. Taize-i énekek segítették az elmélyülést, a szentségimádást és a folyamatos gyóntatást. A papok, diakónusok és a szerzetesek örömmel kapcsolódtak az ifjúsági lelkipásztorkodás e kitűnő lehetőségébe.

Idén több újítást is bevezettek a szervezők. A tavalyi találkozó végén kitöltött kérdőívek tapasztalataiból kiindulva vátozatosabbá tették az étkezéseket és színes kendőkkel megkülönböztethetőbbé tették az önkénteseket illetve a gyóntatókat, akiknek mindhárom napon bőven akadt tenivalójuk. Lelki beszélgetésre is sokan keresték fel őket.

A regisztrációs pultnál programfüzetet is kaptak a résztvevők, melyben térképet, dalszövegeket és fontos tudnivalókat találtak.

Szombaton, a találkozó központi napján, idén rendhagyó módon, a szervezők műhelymunkára hívták a zárandokokat. Lehetőség nyílt zárandoktársnnya vagy képregény készítésére és agyagozásra is, továbbá az érdeklődők bepillantást nyerhettek a liturgikus táncok világába. Akik az imaéletüket szerették volna elmélyíteni, azok a ferences *Mirjam nővértől* az imaformáról hallhattak, akik a Szentírásban szerettek volna nagyobb jártasságot szerezni, azok *Sípos Editet* hallgathatták, vagy részt vettek a Fialatok a Bibliában elnevezésű műhelybeszélgetésen.

A szombati ebédre feltálatl paprikás krumpli az elmúlt évek találkozói idézte, majd az ebéd utáni szabadidőben focira, frizbire és ijászatra is lehetőség nyílt.

Délután Cziglányi Zsolt, a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola rektora a Szentírással kapcsolatos kérdésekre válaszolt. Alig akarták elengedni a fiatalok, annyira magával ragadta őket Zsolt atya közvetlen stílusa és közérthető szentírásmagyarázata.

Az esti szentmise prédikációja élővé tette az egész napos lelkiprogramokon tapasztaltakat. Takács Gábor

szemináriumi rektor a plébániákon való önkéntes munkavállalásra, tevékeny, elkötelezett életre buzdította a fiatalságot. Kihangsúlyozta, hogy fontos magukénak érezniük azt a helyet, ahová születtek, a plébániát,

Máger Róbert képviselt. Robi atya, aki a találkozó egész ideje alatt elérhető volt a fiatalok számára (pénteken késő estig győntatott, részt vett a reggeli zsolozsmákon, illetve a közös programok többségén) vasárnap reggel többek között

ahová tartoznak, az embereket, akik között élnek. A szentmisét követően a templom előtti téren közös liturgikus körtáncba kapcsolódhattak be a résztvevők. Hálaadásra égbe emelt kezek erdejét láthatta az éppen arra tévedt látogató.

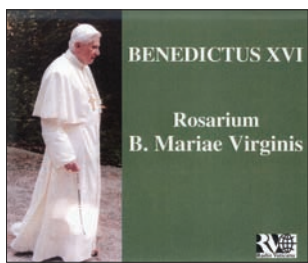
elmesélte azt is, hogy Máriagyűdön kapta a hivatását.

A záró szentmisét Mayer Mihály megyéspüspök mutatta be az idősebb zarándokokkal kiegészült több száz fiatal előtt.

Külön köszönet mindazoknak a papoknak, hitoktatóknak, akik felismerve az ifjúságpasztoráció fontosságát időt és fáradságot nem kímélve résztvettek a találkozón lehetőséget biztosítva arra, hogy a fiatalok kérdéseikkel megkereshessék őket.

Vacsora után tábortűzre hívtuk a résztvevőket a Fájdalmas Szűzanya szobra elé, ahol a cserkészjátékok kissé elhúzódva, éjfél körül értek véget. Vasárnap, Sárlos Boldogasszony ünnepén a fiatalok hagyományosan az újmiséis papokért imádkoztak, akiket,

Négy cd jelent meg a Vatikáni Rádió gondozásában, amelyen XVI. Benedek pápa latinul imádkozza a rózsafüzért

Mostantól a hívek bármikor együtt imádkozhatnak a Szentatyával, elég megvenniük a négy cd-lemezből álló összeállítást a Vatikáni Rádiótól vagy a Vatikáni Könyvkiadótól.

„A rózsafüzér nem egy múlthoz kötődő ájtatosság, más idők imája, amelyre nosztalgiával kell gondolnunk. A rózsafüzér szinte új tavaszát éli” - hangsúlyozta XVI. Benedek pápa május 3-án, amikor a Santa Maria Maggiore bazilikában imádkozta a szentolvasót.

Szemenyei Mihály Emlékév Regölyben

1908 – 2008

*Pécsi Debora nővér
és Porga Ferenc polgármester*

A regölyi egyházközség és Regöly Község Önkormányzata Szemenyei Mihály emlékévet hirdettek

Óvoda, iskola, temetőkápolna... Három olyan hely, amely különös jelentőséggel bír. A kisgyermekkor, a gyermekkor legfontosabb színhelyei. A harmadik pedig az az épület, ahol a felnőtté vált gyermek leteszi életé lantját – hogy átadja lelkét az Örök Harmóniának.

Regöly község óvodáját, iskoláját egy olyan férfi álmodta meg, akinek nem volt gyermeke. Illetve: másképp volt. A község papja, Szemenyei Mihály tervezte meg és hozta létre, hogy a falu apraja-nagyja gondos nevelést, alapos felkészítést kapjon. Felső-Tolna minta-leányiskoláját valósította meg a néhány évtizede a világosi fegyverletételt megélt, valamikori honvéd, hogy leendő anyákat, minta-feleségeket neveljen a hazának, a családoknak és egyháznak.

A temetőkápolnát is ő építtette. Milyen látomás élt ebben a férfiben, akitől a Révay lexikon is ír, akinek sírjához néhány éve a városvédő Ráday Mihály is ellátogatott filmes stábjával? Aki a saját pénzéből egészítette ki iskolája épülését, könyveket és kalendáriumot adott ki, hogy az árát a gyerekeknek adja, sőt, végrendeletében egy jókora összeget hagyott az iskolára?

Messze vagyunk ettől a lelkülettől. Mára szinte kiveszett a nagylelkűségnek, önfeláldozásnak ez a fajtája.

Valljuk be: nem is ismerjük őt. És alig vagyunk büszkék rá. Pedig személye nemcsak a pécsi egyházmegyében, hanem a korabeli katolikus Magyarországon is nagyon ismert és népszerű volt.

De most kaptunk egy lehetőséget tőle és az idők Urától: idén van halálának századik évfordulója. Idén gondolatban és szóban többet kell vele foglal-

koznunk. Bele kell hatolnunk géniuszába, meg kell éreznünk lelke mozgását, mert szükségünk van az ősök, nagyjaink szívdobbanására ahhoz, hogy szellemünk levegőt, gondolkodásmódunk kitágult horizontot kapjon.

Amióta a gondviselés folytán birtokába jutottunk Szemenyei Mihály leveleinek, költeményeinek, és amióta a csoda folytán a távoli rokonságát is megismertük, sokat foglalkozom személyével. Még a múlt héten is küldtek rokonai fénymásolatokat a hagyatékából. Egy hónapja nővére fényképét is megkaptam. Valahogy az az érzésem, hogy ő igenis törődik kedvenc falujával onnét az égből. Különös dolog! Bár a falunak saját papja már nincs, mégis mintha lenne, csak nem a közeli városból jár át, hanem az égből aggódik értünk.

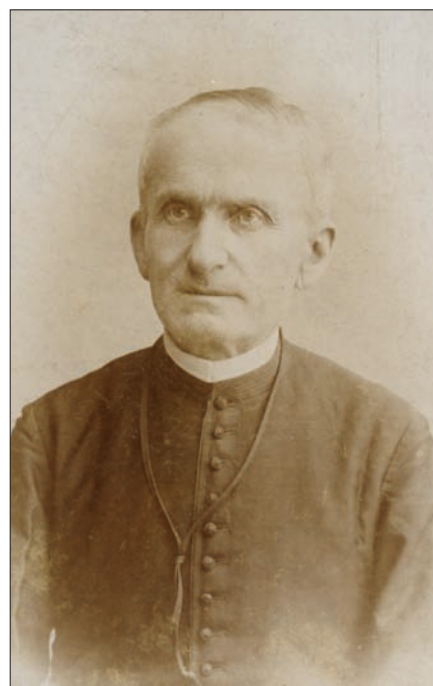
Idén Regölyben a következő eseményekkel tervezzük megünnepelni halálának századik évfordulóját:

- Kiállítás életművéről. Levélváltásai, az iskolaalapítás, temetőkápolna építési dokumentációjának bemutatása. Kiállítjuk könyveit, saját kézírású verseit. *(már látogatható)*
- Sírjának felújítása. *(nyár folyamán)*
- Ünnepi szentmise és koszorúzás sírjánál. *(szeptember végén)*
- Szemenyei Mihály plébános Regöly község Díszpolgárává avatása, a díszpolgári oklevél átadása ma élő rokonainak. *(szeptember végén)*
- Az iskola épületében egy Szemenyei Mihály emlékszoba berendezése. *(augusztus végén)*
- Az iskolában valaha tanító kedvesnővérek kápolnájában lévő oltár felállítás a Szemenyei emlékszobában. *(2009. március 15-re)*

A megemlékezés-sorozat a 2008-as falunapokkal vette kezdetét és jövő év végéig fog tartani. Egyházmegyénk híveit és az érdeklődőket szeretettel várjuk!

Szemenyei Mihály életútja

Szemenyei Mihály 1830. október 6-án született a vas megyei Nagy-Mizdón. Tanulmányait Szombathelyen, Székesfehérváron és Győrött végezte. Az

1848-49-es szabadságharc alatt honvéd volt, aztán a pécsi papnövendékek közé jelentkezett. 1854. augusztus 24-én szentelték pappá. Tíz év káplánkodás után Nakon lett plébános, majd 1874-ben Regölyben. 34 évig volt a község lelkipásztora. Szemenyei Mihály nagy formátumú, világlátott egyéniség, aki amellet, hogy buzgó pap volt, több, máig közzsájon forgó egyházi ének kiadójaként is számon tartják. Fáradozásainak eredményeképpen épült fel a temetői kápolna, az 1880-as évek végén, neogót stílusban. Ennek építéséhez a lakosok jelentős munkával, a falu vezetése pedig pénztámogatással járult hozzá.

A leányiskola és zárda Szemenyei Mihály plébános és a falu lakóinak példaértékű összefogásával épülhetett meg. Palkó István visszaemlékezésében közli az eredetileg Szemenyei Mi-

hálytól származó leírást: „Az 1880. évben a regölyi plébániában szent missiót tartottak. Ezen népmisszió folytán feljánltatott a plébánia Jézus szentséges szívének. Ezen alkalommal támadt olyan eszmék; milyen üdvös volna Felső Tölnában a történelmileg is ismert Regöly községben, ott hol a római sáncok nyomai látszanak, egy kisebbszerű leánynevelő intézetet építeni, melynek üdvös hatása az egész vidékre kisugároznék. Ezen eszmét a hitközség is magáéóá téve, felterjeszté Dulánszky Nándor megyéspüspök elé, ki azt nem csak helyeselte, hanem felkarolva a magasztos tervet, annak megvalósítására nagylelkűen egy ezer forintot adományozott. Hogy tervünket megvalósíthassuk, kisebb könyvecskéket nyomtattunk, ezek közt megemlítendő: Szent József tisztelete imakönyv, Nagymáriazell, Loretto, Lourdes, Paray le Monial, Assisi kegyhelyek leírása, Lourdesi emlékkönyv, mely a lourdes-i magyar nemzeti zarándoklatot tárgyalja, melyet a lourdes-i nemzeti zarándoklat vezére, Nogáll János nagyváradi kanonok megbízása folytán, Szemenyei Mihály regölyi és Wajdics Gyula szakadati plébánosok szerkesztettek és adtak ki. 1884-ben kiadták a Szent Család nap-tárat. Ezen általunk írt és kiadott könyvekkel kezdtük meg paptársaink közt a

gyűjtést, melyet szentmisék ingyenes elmondásával is segítettek, melyeket a budapesti oltáregylettől kaptunk. Ezalatt benyújtott folyamodványunkra a főmélt. herceg Esterházy Miklós, e plébánia nagylelkű kegyura a templom szomszédságában álló urasági kocsmát kegyesen átengedte, hogy azt leánynevelő intézetté, kisebbszerű zárdává átalakíthassa a hitközség. A zárda Isten segítségével 1888. év tavaszán elkészült. Most alapítványról kellett gondoskodni. A plébános az építésből és a felszentelés után fennmaradt összeget sajátjából kiegészítette.

A gráci anyaházból származó Szent Vince leányait 1888. szeptember 20-án vezette be az intézetbe Dulánszky Nándor pécsi püspök, aki nevezett napon a regölyi plébániában a bérmlás szentségének kiosztása céljából jelent meg. Magasztos szép ünnepség volt ez!”

Az első főnöknő, akit 1888-ban maga Dulánszky püspök vezetett be, Jurcsa Mária Jozefa volt. Vele egy időben Ambickel Viola tanítónő és Mirauf Aloyzia konyhanővérrel együtt hárman kezdték meg a regölyi zárdai életet.

A zárda kezdetben fizető növendékeket is fogadott, tehát internátusként is működött, 8-10 növendékkel. Egy

idő után, Szemenyei plébános javaslatára árvákat is befogadott.

A kiseddóvó létrehozásáról Palkó István plébános a következőket jegyzi fel:

„Az 1891. évi kiseddóvási törvény minden községben, ahol az óvodakötelesek száma a 40-et meghaladja, gyermekmenhely, illetőleg óvoda felállítását írja elő. Ennek a törvénynek a végrehajtásaképpen jött létre a regölyi óvoda. Az akkori főnöknő, Jurcsa Mária Jozefa buzgósággal fogott hozzá, hogy a zárdaépületet egy újabb szakasszal megtoldja. A kegyúr herceget, püspököket, a községet állhatatosan ostromolva, kieszközölte, hogy -a zárda tulajdonát képező 2 db tehenet is odaadva- 7500 koronát gyűjtöttek össze. 1905. augusztus 27-én fel is szenteltette Szemenyei plébános.”

Költői lélek volt. Saját költeményei „Menyei” név alatt a Kath. Lapokban, a Családi Lapokban és a Tanodai Lapokban jelentek meg. Egyházi beszédeit a Pátkai gyűjtemény őrzi. Meghalt Regölyben, 1908. február 16-án. Sírja az általa építtetett temetőkápolna oltára alatt van, síremléke a kápolnán kívül áll. •

Mindennapi kenyerünket...

Dr. Schmidt Pál

Megdöbbenve tapasztaljuk, hogy az alapvető élelmiszerek ára lassan az egekbe szökik, s a boltok pénztárainál hónapról hónapra mind többen egyre kétségbeesettebben kotorásznak a pénztárcájukban. Már egy évvel ezelőtt olvashattunk szakértői elemzéseket arról, hogy az elkövetkező hónapokban a történelem legnagyobb világméretű élelmiszerár emelkedése várható. Elsősorban a gabonafélékre, a tejre és tejtermékekre vonatkozott az ijesztő előrejelzés, de például a kávéra és a gyümölcsökre is. Akkor Németországban a kenyér és a péksütemények árai 2%-kal voltak magasabbak,

mint 2006-ban, s ugyanazon idő alatt a gyümölcs 3, a tej 8%-al drágult. Azután 2007-ben szerte Európában összességében negyedével nőttek az élelmiszcikkek árai.

És mi a helyzet nálunk? Az elmúlt egy év alatt az uniós átlagnál nagyobb emelkedést mutatott a mezőgazdasági termékek árszínvonala. A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint a termelői árak brutálisan felmentek. Ez év áprilisában átlagosan 32,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi értékeket. Ezen belül a növényi termékek 41,9%-kal, az élőállatok és az állati termékek 20,1%-kal drágultak. Kiemelhetjük az említettek közül a gabonafélék 78%-os, az olajnövények 55%-os,

a gyümölcsök 45%-os áremelkedését. A KSH közlése szerint májusban az általános infláció elérte a 7%-ot, tehát újra kedvezőtlen irányba fordult. Ennek egyik fő oka egyértelműen az élelmiszerdrágulás felgyorsult üteme. Ebből a vásárló egyetlen hónap alatt 2%-os, éves viszonylatban pedig 13%-os ár-növekedést észlelt. Mellbevágó, hogy az étolaj 70, a liszt 46, a tészta 24, a tej 23%-kal kerül többé nekünk, mint egy évvel ezelőtt. A pénzromlás másik hajtómotorja az üzemanyagok rohamos drágulása. E téren egy hónap alatt 3,2%-os növekedést mutattak a tavasz végi adatok. Az otthonokban is nagy a rémület: a háztartási energiáért 11%-kal, a gázért 17,5%-kal kell többet

fizetni, mint tavaly ilyenkor. Persze az üzemanyag és energia árrobbanás megnöveli a termékek előállítás és szállítási költségeit is, így azok továbbgyűrűznek a fogyasztói árakba.

És nincs megállás. Az említett ár-felhajtó tényezőkhez még jelentősen megemelt állatorvosi és a banki fizetnivalók is társulnak. Nem csoda tehát, hogy az elmúlt hetekben megkezdődött immár a sertéshús drágulása is a hazai boltokban. Ennek eddig a kereskedelem ellenállt, de a magasabb termelői árak átvittele a fogyasztói árakba tovább nem volt halogatható. A várhatóan olcsóbb idei búza ellenére előreláthatólag hamarosan a kenyér is többbe kerül majd. A különféle költségtöbbletek miatt kilónkénti reális fogyasztói árát ma 310-330 forintra becsülik.

Sok vita van arról, hogy mi váltotta ki ezt a mindennapjainkra nyomástartóan ható élelmiszerárrobbanást. Az Európai Unió szakértő elemzői arra a következtetésre jutottak, hogy ez nagyon összetett jelenség. Nyilvánvaló, hogy komoly szerepe van az egyre magasabb olaj- és gázáraknak, a növekvő – főként ázsiai – fogyasztásnak, ugyanakkor mindenképpen vannak spekulatív elemek is. Nézzünk kissé a részletekbe.

Hosszabb távon egyrészt a világ népesedése játszik szerepet, melyhez hozzájárul, hogy a termőtalaj kizsigerelésével együtt – bár hatalmas kiterjedésű erdők felégetésével új művelhető területek keletkeztek – az egy emberre eső rész világméretben jelentősen csökkent az 1950-es évek óta. Míg fél évszázaddal ezelőtt glóbuszunkon átlagosan közel 0,24 hektárnyi termőterület jutott egy főre (*persze aránytalanul elosztva*), mára ez 0,12 hektárra zsugorodott. A jövőbe tekintve, úgy tűnik, hogy 2050-re a száz évvel korábbi terület egyharmada áll már csak rendelkezésére a jelenleginél akkorra 3 milliárdal több, azaz 9 milliárdnyi földlakónak.

További ok az étkezési szokások változása. A világ húsfogyasztása például negyed évszázad alatt majdnem megduplázódott: míg 1980-ban évente mintegy 136 millió tonna húst evett meg a Föld lakossága, addig 2005-ben

már 253 millió tonnát. Sőt, egyes fejlődő régiókban az elfogyasztott mennyiség csaknem a háromszorosa lett. Így Kínában 20 kg-ról 50 kg-ra nőtt a fejenkénti éves húsadag. A fejlődéssel a nagyobb országokban létrejött tehetősebb középosztály más agrártermékek, például a tej és tejtermékek és a gabonaművek iránti keresletet is megnövelte. (*Kínában korábban alig-alig ittak tejet!*) Mindemellett nem elhanyagolható a klímaváltozás okozta kiszámíthatatlan időjárás, a növekvő számú természeti katasztrófák – aszályok és esőzések – terméscsökkenő hatása, kiváltva a gabonánövényekre. Miniket külön is sújt, hogy Kína és India – óriási népességszaporulatából eredő – folyamatosan emelkedő gabonai igénye elszívja Európa készleteit.

Újabb okként az élelmiszerek drágulásához az is nagymértékben hozzájárul, hogy sok helyen az élelmiszernövények helyett bioüzemanyag előállítására alkalmas növények termesztésére tértek át. Az ezekhez igénybevett földek hatalmas élelmiszert adó vetésterületeket raboltak el. A bioetanol- és biodízelgyártók millió tonna szám vásárolják fel a gabonát is, s ez továbbbuzi felfelé az árakat. Tavaly a világ gabonatermesztésének 40%-ából már nem élelmiszert, hanem üzemanyagot állítottak elő!

Tavaly a világ gabonatermesztésének 40%-ából már nem élelmiszert, hanem üzemanyagot állítottak elő!

A felsoroltakon kívül sajnos még egy tényezővel kell számolni: az üzleti spekulációval. Egyesek ugyan vitatják ennek szerepét, más szakemberek viszont egyértelművé teszik az élelmiszeripari alapanyagokkal foglalkozó kereskedők és a profitéhes tőkeerős befektetők – termőföldet, gabonaraktárakat, szállítóeszközöket, műtrágyagyárakat, feldolgozóüzemeket vásárolnak – tőzsdei ügyleteinek ár-felhajtó hatását. Az ügyeskedők az élelmiszerek árának növeléséből hatalmas hasznot húznak – a bankok még bátorítják is

pénzügyi manővereiket –, s elveszik a szegények asztaláról az ételt.

Az élelmiszeri válság olyan világméretű kihívás, amely hosszú távú megoldásokat kíván, de most vészhelyzet van. Az árak rohamos növekedése nyomában éhínség fenyegeti az emberiséget. Ezt látva, képtelenség, hogy az EU közös agrárpolitikájával visszafogja a termelést: kvótákat ír elő. Magyarország sem termelhet annyit, amennyire képes lenne. Pedig agrárország lévén, mindig el tudta tartani magát, most meg a külföldi áru-dömping tovább sorvasztja a már amúgy is térdre kényszerített magyar agrikul-túrát.

A világ mezőgazdaságát strukturálisan kell megváltoztatni. Rövid távú megkönnyebbülést hozó élelmiszersegélyek csak tűzoltásra jók. Úgy tűnik, javítani kell az árukínálatot, mindenekelőtt azzal, hogy mindenhol növelik a termelést, a következő 20-30 évben – a mostani számítások szerint – mintegy 50%-kal. Magyarország jó ideje már következetesen képviseli azt az álláspontot az unióban, hogy visszafogás és támogatáscsökkentés helyett a mezőgazdasági termelés bővítésére lenne szükség. Hiszen a drágulás felvázolt okai szerint hosszú távon még több gond várható, az árukínálat és az igény közti különbség a következő évtizedekben dinamikusabban növekedni fog.

Tavasszal Rómában konferenciát rendeztek a világban zajló élelmiszer-válságról. A tanácskozást azért hívták össze, hogy megoldást találjanak: miként lehet kielégíteni a népesség egyre növekvő élelmiszer-szükségletét a termékhianyú előidéző okok és az energiaválság szülte problémák közepette. A késhegyig menő vitában igazán nem léptek előre. Pedig már most hat másodpercenként meghal egy éhező gyermek a földgolyón, s az árak havonta jól érzékelhető emelkedése miatt nagyon hamar 100 millió fővel gyarapszik majd az éhezők jelenlegi 850 millió tábor. •

Merre

hol vagy király
István te első tisztá
asszony anyánk boldog foglalj
helyet nálunk
hófehér a lóca még
hajlunk vajmi jóra
hiszünk még hitedben
hol vagy édes király
rúgkapáló gyermek
hol vagy édes király
rezge kezű agg

hol vagy szép szerető
hol vagy édes herceg
hol van a tíz falu
hova lett a templom
az iskola

tündöklő magyarok
istápjá
szent mondd
hány ajak zendüljön
hány füle sajduljon
hány tyúktól épüljön
hány asszony jajduljon
hány igaz maradjon?

Domonkos Anett

Idvezlégý Bódog Szent István király

*(Magnificat-antifóna az officiumból)
(1527-nél nem később)*

Idvezlégý Bódog Szent István királ,
Te népednek reménsége !
Idvezlégý mi megtérésöknnek
Bizon doktora és apostola!
Idvezlégý minden szentségnek
És igazságnak tiköre !
Temiattad hittönk Krisztus Jézusban,
Temiattad idvözölönk es Krisztusban
Kérünk, imádj ez te népedért,
Imádj egyházi szolgálókért es,
Hogy egy ellenség se legyen
Ragadozó ez te néped között.

Tanévnyitók az egyházmegyében

- Szent Mór Iskolaközpont Pécs
Augusztus 31. 16.00 Bazilika
- Balogh Antal Katolikus Általános Iskola
Tolnai Tagintézménye Szent Mór Kat. Ált. Iskola
Augusztus 31. 17.00 Templom
- Balogh Antal Kat. Ált. Iskola és Gimnázium Paks
Szeptember 1. 9.00 Templom
- Szent József Iskolaközpont Szekszárd
Szeptember 1. 15.00 Iskola
- Szent Imre Kat. Ált. Iskola és Előkészítő Szakiskola Siklós
Augusztus 31. 16.00 Templom

Megyei tanévnyitó ünnepség:

augusztus 29. 16.00 Pécs, Jézus Szíve templom
(szentmisét mutat be Mayer Mihály megyéspüspök),
17.00 Koch Valéria Német Iskolaközpont Pécs

Papi áthelyezések 2008. júliusában

Mayer Mihály megyéspüspök az alábbi változtatásokat hozta meg az egyházmegyében.

Prettl Ádámot, megköszönve eddigi szolgálatát, egészségi állapotára való tekintettel felmentette szálkai plébánosi szolgálata alól, s nyugállományba helyezte. **Kele Pál** apátplébánost köszönete kifejezése mellett pécs-belvárosi plébánosi szolgálata alól felmentette, s nyugállományba helyezte. **Farkas Béla** Siklós plébánosát felmentette, s Pécs-Belváros plébánosává tette.

Kövesi Ferenc lelkészt megbízta a pécs-gyárvárosi, és a hozzá kapcsolt plébániák anyagi ügyeinek vezetésével, a lelképásztori ügyek vezetője továbbra is **Gulner János** apátplébános. **Manolache Lőrincet** felmentette Nagydorog plébánosi szolgálata alól, s külföldi szolgálatra engedte Kanadába. **Sebestyén-Molnár Árpádot** felmentette a Pécs-Székesegyház kápláni szolgálata alól, és kinevezte nagydorogi plébánosnak. **Nyúl Viktor** befejezte római tanulmányait, hazatérése után a Pécs-Székesegyház kápláni szolgálataival bízta meg. **Wolleszky Tibort** a pécs-kertvárosi lelkész szolgálata alól felmentette, és megbízta a Prohászka Otthon lelkészi szolgálataival és kiegészítő szolgálattal. **Farkas József** nagymányoki plébánost felmentette, s kinevezte Szálka plébánosává. **Váradi Jánost** kinevezte Nagymányok plébánosává. A cikói plébániát ideiglenesen Bonyhádra csatolta. **Szép Attilát** szentlászlói plébánosi szolgálata alól felmentette, s kinevezte Siklós plébánosává. **Balázs Zoltán** ozorai plébánost felmentette, s kinevezte Szentlászlóra lelkésznek. **Bartha Zsolt** paksi káplánt felmentette, s kinevezte Ozora lelkészévé. **Cseh Péter Mihály** diakónust a tamási plébániára helyezte lelképásztori gyakorlatra. **Csigi Péter** újmisé és **Máger Róbert** újmisé a Pécs-Kertváros-i plébániára, illetve a paksi plébániára került kápláni szolgálata.

Kinevezések a Vatikánban

XVI. Benedek pápa július 25-én kinevezte Leonardo Sandri bíborost, a Keleti Egyházak Kongregációjának prefektusát és José Horacio Gómezt, az egyesült államokbeli San Antonio érsekét a Pápai Latin-Amerika Bizottság tanácsosává.

Július 26-án a Szentatya kinevezte Antonio Mennini érseket Üzbegisztán apostoli nunciusává. Az érsek 2002 óta az Orosz Föderációnál képviseli a Szentszéket.

A pápa továbbá kinevezte Ramiro Moliner Inglés érseket Albánia apos-

toli nunciusává. Eddig az érsek Etiópia és Dzsibuti apostoli nunciusa, valamint szomáliai apostoli delegátus volt. •

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

Megválasztották a Fokoláre Mozgalom új elnökét

Maria Voce, Chiara Lubich egyik legközelebbi munkatársa volt, jelentős tapasztalattal bír az ökumenikus és a vallásközi párbeszéd területén.

Az új társ-elnök **Giancarlo Faletti**, korábban a mozgalom társ-felelőse volt Rómában.

A Chiara Lubich által alapított Fokoláre Mozgalom Maria Voce és Gian-

carlo Faletti megválasztásával történetének új szakaszához érkezett. Ugyanis Chiara, aki március 14-én hunyt el, és az első fokolarinik, akik elindították és mostanáig irányították a mozgalmat, most átadják a vezetést. Az új elnök mindenekelőtt nekik köszönte meg a bizalmat, amelyet az átadás kapcsán tapasztalt, és elmondta, hogy biztos abban, hogy ők lesznek legfőbb munkatársai.

Az új elnök szerepe természetesen más lesz, mint amit Chiara töltött be 60 éven át. Ő maga is többször beszélt erről, azt mondta, hogy nem egy ember fog a helyébe lépni, hanem egy emberekből álló test: az általános tanács az elnökkel együtt, aki a legmélyebb közösségben lesz a társ-elnökkel, hogy mindig jól állhasson az egység karizmájáért.

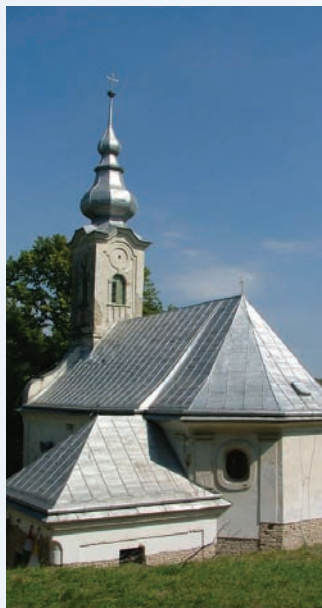
Maria Voce Ajello-ban (Olaszország, Kalábria) született 1937. július 16-án. A mozgalmat 1959-ben ismerte meg, és 44 éve él fokolár közösségben. Mivel teológiai és egyházi tanulmányokat folytatott, az utóbbi években a mozgalom általános státútumainak kiegészítésével és módosításával foglalkozott. Felelőse volt a Fokoláre Mozgalomban nem rég született „Közösség és Jog” nevű kezdeményezésnek, mely az igazságügy területén tevékenykedő szakemberek és kutatók hálójá. Tagja a tudományos ta-

nulmányi központnak, az Abba Iskolának is. Közvetlen tapasztalata tett szert az ökumenikus és a vallásközi párbeszéd területén is. 1978-tól 1988-ig Törökországban élt, és közeli kapcsolatban állt a konstantinápolyi ortodox patriarchátussal, a jelenlegi pátriárkával, I. Bartolomaiosz pátriárkával, más keresztény egyházak vezetőivel, és a muzulmán világgal is.

Giancarlo Faletti Astiban született (Olaszország, Piemonte) 1940. szeptember 14-én.

Eredetileg paraszti családból származik, apja munkás ember volt, anyja nagy szociális érzékkel megáldott háziasszony. Annak ellenére, hogy egyháztól távoli környezetben nevelkedett, hamar megszületett benne az elhatározás, hogy komolyan elkötelezi magát az ifjúság körében és a keresztény önkéntesek közt is, hogy a szegedők és a szegények mellé álljpn. 19 évesen megragadta a Fokoláre Mozgalom ideálját, a testvériség és az egység. 25 évesen érett meg benne az elhatározás, hogy Istennek szentelje életét a fokolárban. Közgazdasági tanulmányokat végzett, majd vezető állást töltött be egy bankintézetben. Rómán kívül egy ideig felelőse volt a mozgalomnak Genovában és Lazio-ban is. Abban az időben szentelték pappá, amikor Róma felelőse lett. •

Gyalogos zarándoklat a Remete kápolnához

Mint arról már több alkalommal is szóltunk, 2009-ben ünnepli alapításának millenniumát a Pécsi Egyházmegye. Pécs azon kevés magyarországi egyházmegyék közé tartozik, melynek alapítási dátuma napra pontosan ránk maradt. 1009. augusztus 23-án nyert szentesítést a királyi akarat. Egyházmegyénk ezer éves jubileumát szeretnénk méltó módon előkészíteni és megünnepelni. Ennek érdekében számos lelkeségi és szakmai, ismeretterjesztő programot szervezünk, melyekkel szeretnénk mind jobban ráirányítani a figyelmet az elmúlt évezred ránk hagyott értékeire.

Az egyik ilyen esemény, hogy gyalogos zarándoklatot hirdetünk meg a Kisasszony napi búcsúra, Szekszárd Belvárosi Plébániától, a Remete kápolnához. **Találkozó szeptember 6-án délután 5 órakor a Szekszárd Belvárosi templomnál.** A zarándokok ünnepi szentmiséje, melyet Mayer Mihály pécsi megyéspüspök mutat be, este 6 órakor lesz.

Egyházközségi értesítők Szerkesztőinek VII. Országos Találkozója

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége és az MKPK Sajtóirodája a pécsi püspökség közreműködésével október 10. és 12. között Mohácson rendezi meg az egyházmegyei sajtóreferensek, a plébániai lap- és honlapszerkesztők, valamint a szerzetesrendek sajtósainak országos találkozóját.

A rendezvényen a szakmai programok mellett bemutatkozik az alapításának 2009-es millenniumára készülő Pécsi Egyházmegye. A találkozó helyszíne a Pécsi Egyházmegye tulajdonát képező mohácsi Szent János Hotel.

A Pécsi Egyházmegye és az MKPK anyagilag támogatja a rendezvényt, így a részvételi díj teljes ellátással 9000,-Ft. A jelentkezéskor 4500,-Ft regisztrációs díjat kell ebből befizetni a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége számlaszámára: OTP 11711034-20812700, névvel és címmel, „LAPSZERKESZTŐK TALÁLKOZÓJA” megjegyzéssel.

Jelentkezni a katolikus.hu honlapon letölthető jelentkezési lap visszaküldésével és a részvételi díj befizetésével lehet.

Jelentkezési cím:

Rochlitz Bernadett sajtóreferens
MKPK Titkársága – Sajtóiroda
Tel.: (1) 321 0945
E-mail: rochlitz@katolikus.hu

MKPK Sajtóiroda/Magyar Kurír